

лѣстовички и котка.

И лѣстовичкитѣ се канѣха да отпжтватѣ къмъ гоплитѣ страни. Азъ имъ хвърлихъ хлѣбни трошички. Тѣ весело почнаха да кълватѣ.

Нашата шарена котка, безъ да я забѣлѣжа, дебнишкомъ хваща една лѣстовичка, която изпищя подъ нейнитѣ нокти, сѣкашъ се молѣше за помощъ.



Тогаварой лѣстовички почнаха да летятъ надъ котката и ядно я закълваха.

Котката вдигна кракъ да се брани, но тѣ все повече я кълвѣха и биѣха съ остритѣ си крилѣ.

Уплаши се котката. Отпусна лѣстовичката и като стрѣла отлетѣ къмъ ближния буренакъ.

Ехъ, да бѣхте видѣли и чули, какъ весело зачуруликаха лѣстовичкитѣ, доволни, че надвили на своя опасенъ врагъ!...

Така тѣ съ дружни сили спасиха своята другарка.

